

Uppsala universitet, rektor
Box 256
751 05 Uppsala
(Dnr UFV 2009/2123)

Luntmakargatan 13, Box 7851,
SE-103 99 Stockholm, Sweden
Tfn/Phone: +46 8 563 085 00
Fax: +46 8 563 085 50
hsv@hsv.se, www.hsv.se

Teresa Edelman
8534
teresa.edelman@hsv.se
BESLUT

2010-04-22
Reg.nr 31-6661-09

Anmälan mot Uppsala universitet och Institutet för rymdfysik angående en tidigare students arbete i ett forskningsprojekt utan antagning till utbildning på forskarnivå

En professor vid Uppsala universitet, som har varit anställd vid Institutet för rymdfysik (IRF), har förmått en tidigare student att arbeta i ett forskningsprojekt utan antagning till utbildning på forskarnivå.

Anmälan

NN har anmält Uppsala universitet och Institutet för rymdfysik (IRF) för att han i två år bedrivit forskarutbildning utan att vara antagen. Han har anfört i huvudsak följande.

Hösten 2006 läste han kursen "klassisk elektrodynamik" för en professor vid Uppsala universitet. Kort därefter påbörjade han sitt examensarbete. Professorn antydde att det fanns mycket goda möjligheter att fortsätta och doktorera i hans forskargrupp. Examensarbetet inleddes under vårterminen 2007 på professorns inrådan parallellt med heltidsstudier. Under höstterminen 2007 arbetade han med såväl sitt examensarbete som andra arbetsuppgifter utan ersättning. Professorn informerade honom gång på gång att dessa arbetsuppgifter var "meriterande." Till saken hörde, att de inte var relevanta för hans examensarbete. Detta gratisarbete innefattade att han drev ett samarbete med Centrum för Bildanalys vid Uppsala universitet för att utveckla ett nytt datavisualiseringsprogram. Projektet var mycket fruktbart och ledde så småningom till en publikation.

I januari 2008 fick han två lockande erbjudanden om anställning, en fast tjänst hos Telia som systemutvecklare, respektive en fullt finansierad doktorandtjänst i Paris. Professorn hade vid upprepade tillfällen förespeglat honom att det skulle utlysas en doktorandtjänst, som han skulle ligga mycket bra till för att förordnas på efter höstens "meritering." Löftena och förespeglingarna till trots hade inget substantiellt skett, utöver att han förleddes att fortsätta att arbeta på professorns projekt. När han begärde ett besked fick han systematiskt undanglidande svar.

Därefter anställdes han på en s.k. "forskningsassistenttjänst" vid IRF. Man sade då att han skulle kortidsförordnas på denna tjänst tills det fanns pengar för att utlysa en fyraårig doktorandtjänst. Mot denna bakgrund valde han att tacka nej till såväl Telia som tjänsten i Paris. Hans arbetsuppgifter bestod av att arbeta vidare med gruppens projekt. Snart togs frågan om licentiatexamen upp och han ombads i juni av professorn att skriva ett förslag på vilka kurser och vilken litteratur som skulle ingå. Professorn tillstyrkte förslaget, men menade att han borde läsa fler kurser. Någon registrering som licentiand eller doktorand skedde dock inte.

Under höstterminen ålades han att undervisa på kursen "Klassisk elektrodynamik", en kurs på D-nivå, fortfarande utan att vara antagen till utbildning på forskarnivå. Han började nu bli starkt oroad av utvecklingen. Han fick dock lugnande besked från professorn, som hävdade att han var ute och reste i Europa för att dra in medel för att NN skulle kunna antas om professorsansökningar om anslag skulle avslås, ett utfall som beskrevs som ytterst osannolikt. Det talades om "backup-planer" vilka innebar att han skulle disputera utomlands (i Portugal respektive Italien).

I det här läget informerade professorn honom om forskarutbildningens villkor på ett, som han uppfattar saken, ytterst vilseledande sätt. Professorn hävdade energiskt, att i stället för att bekymra sig om sin status som oantagen doktorand borde han lägga sina krafter på att få fram bra och övertygande data till publikationerna. Hans fortsatta finansiering uppgavs nu snarare vara mer en juridisk än en finansiell fråga. Efter dessa ytterst förvirrande besked beslöt han sig för att pröva en av professors "backup-planer" och tog kontakt med en professor i Lissabon. Det visade sig då att den plan som professorn lanserat och framställt som en realistisk plan, vilken innebar att han skulle bli dubbelregistrerad och tillbringa en stor del av tiden i Portugal, var en ren fantasi. De lösningar som professorn presenterat för honom som realiteter, visade sig inte ha någon motsvarighet i verkligheten.

I februari 2009 tilldelades han ett doktorandrum. Professorn informerade honom under denna period gång på gång om att man över huvud taget inte behöver vara antagen till forskarutbildningen för att doktorera. Han hävdade vidare, att man inte behövde vara finansierad för att bli antagen till doktorandutbildningen. Detta motiverade NN att fortsätta sin forskning, skriva artiklar och arbeta på projektet, speciellt då professorn gång på gång försäkrade honom att vårens ansökningar med mycket hög sannolikhet skulle beviljas. De var nämligen "skräddarsydda" för deras projekt.

Under vårterminen vistades han under en period hos en professor i Puerto Rico, som ställde upp med ett par månaders lön i avvaktan på att professorn i Uppsala skulle få de anslag han sade att han skulle få och som skulle finansiera NNs forskarutbildning. Efter ett par månader meddelade professorn att han hade lyckats säkerställa två års finansiering på doktorandtjänst. Detta föranledde NN att återvända till Sverige för att reda upp situationen. Professorn upprepade nu i olika

sammanhang att han hade anslag för två år. Han sade sig ha informerat vad han kallade "administrationen". Att det inte har kommit något beslut om antagning och lön berodde enligt professorn på att sagda "administration" glömt bort saken. NNs situation berodde således, enligt professorn, på ett administrativt förbiseende. Han uppmanades nu av folk på IRF att ta kontakt med IRF-ledningen, vilket han gjorde och fick beskedet att man på IRF var helt okunnig om vad professorn hade för resurser till sitt förfogande i Uppsala utanför IRF. Det visade sig snart att de två års finansiering, som professorn uppgivit fanns, endast existerade i professors fantasi.

Vid det här laget hade han, ett och ett halvt år sedan han började på professors projekt, börjat bli otålig. Professorn förklarade än en gång för honom att det inte krävdes några anslag för att doktorera. Professorn anmodade honom att fylla i blanketterna, vilka krävs för antagning. När han på professors uppmaning tog kontakt med biträdande prefekten möttes han av beskedet att professorn var totalt okunnig om gällande regelverk, och att ansökan inte ens skulle ha behandlats i det fall han hade lämnat in den. Detta skedde i början av höstterminen 2009.

NN har i sin anmälan angett ett antal publicerade artiklar som han författat tillsammans med andra forskare under sitt arbete i projektet. Han har vidare hävdade att professorn systematiskt och med avsikt fört honom bakom ljuset. Enligt NN har professors agerande medfört avsevärd skada för honom. Han vill därför att Högskoleverket granskar professors agerande. Han ställer också bl.a. frågan om det inte är universitetets skyldighet att ge nyexaminerade studenter korrekt information om vad som gäller vid antagning till forskarutbildning.

Efter att NN har gjort anmälan till Högskoleverket, har hans saker kastats bort och han har låsts ut från sin arbetsplats på IFR. Han vill att Högskoleverket granskar även IRF:s agerande.

Yttrande från Uppsala universitet

Högskoleverket har begärt ett yttrande från Uppsala universitet som anfört i huvudsak följande.

NN har genomfört sin grundutbildning vid Uppsala universitet och avslutade sin masterexamen i Science in Engineering Physics i maj 2008. Därefter har han under vårterminen 2009 sökt två utlysta doktorandanställningar på Uppsala universitet vid institutionen för fysik och astronomi inom områdena teoretisk högenergifysik och experimentell partikelfysik. Rekryteringar sker i enlighet med universitetets riktlinjer och den formella antagningsordning som tillämpas vid institutionen. Det totala antalet sökande till tjänsterna var 40 respektive 10 sökanden. Vid meritvärderingen konstaterades att andra sökanden hade bättre meriter, vilket resulterade i att NN inte blev erbjuden någon av de aktuella doktorandanställningarna.

Uppsala universitet arbetar aktivt för att undvika att så kallade skuggdoktorander ska finnas vid universitetet. Universitetet har ett tydligt regelverk, antagningsordningen, utöver de regler som återfinns i högskoleförordningen (1993:100). Antagningsordningen reglerar hur antagningar av doktorander ska ske. Av antagningsordningen för utbildning på forskarnivå vid Uppsala universitet framgår att antagningar till forskarutbildning ska ske i konkurrens. Av 7 kap 36 § högskoleförordningen framgår att enbart sökande som anställs som doktorander eller som beviljas utbildningsbidrag för doktorander eller någon annan form av studiefinansiering som kan säkras under hela utbildningen, får antas till utbildning på forskarnivå.

Inom den teknisk-naturvetenskapliga fakulteten, till vilken institutionen för fysik och astronomi hör, finns riktlinjer för fördelning av studiestöd i utbildningen på forskarnivå som syftar till att förhindra förekomsten av s.k. skuggdoktorander. Fakultetsnämnden har beslutat att vissa begränsningar ska gälla för att få räkna till godo examina vid tilldelning av studiestöd. För hel doktorspoäng krävs att doktoranden vid examen har varit registrerad under minst 42 månader, med finansiering som godkänts av fakultetsnämnden. En halv poäng utdelas i det fall då doktoranden vid examen varit registrerad i mindre än 42 månader men längre än 18 månader, med av fakultetsnämnden godkänd finansiering. Ingen examinationspoäng utdelas vare sig för licentiat- eller doktorexamen som avläggs på kortare tid än 18 månader. Utöver denna ekonomiska styrning arbetar fakulteten genom obligatorisk, regelbundet anordnad information för forskarutbildningsansvariga professorer om regelverket, och genom att bl.a. i samråd med institutioner och studentorganisationerna aktivt försöka identifiera eventuella missförhållanden. Där sådana missförhållanden identifieras, ingriper fakultetsledningen omedelbart med avsikt att rätta till situationen.

De förhållanden som NN beskriver i sin anmälan är att hänföra till IFR, som är ett statligt forskningsinstitut. Det tillhör inte Uppsala universitet även om institutet är samlokaliserat med universitetets institution för fysik och astronomi i Ångströmlaboratoriet i Uppsala. Enligt förordningen (2007:1163) med instruktion för Institutet för rymdfysik har institutet uppdrag att medverka vid forskarutbildning som anordnas vid universiteten i Uppsala och Umeå och får medverka vid sådan utbildning vid andra universitet och högskolor. Genom överenskommelsen mellan IRF och Uppsala universitet, teknisk-naturvetenskaplig fakultet, om samarbete för att främja utbildning och forskning, har avtalats att utbildning på forskarnivå ska ske efter de principer som beslutas inom Uppsala universitet. Då IRF saknar examinationsrättigheter är det Uppsala universitet som antar doktorander för forskningsutbildning.

Under den period som anmälan avser har NN dels varit anställd som forskningsassistent på IRF, mellan den 1 februari och den 31 december 2008, dels varit anställd på Interamerican University i Puerto Rico, USA, under några månader våren 2009.

Den professor som utpekats i anmälan är professor vid Uppsala universitet, men anställd vid IRF. Som professor vid Uppsala universitet deltar han i universitetets valförsamlingar till val inom universitetet, och är valbar till styrelser och nämnder. Han kallas också till fakultets- och sektionskollegier vid universitetet.

Utifrån den skriftliga dokumentationen verkar det som att professorn haft förhoppningar att hitta finansiering för att möjliggöra en doktorandtjänst. Rekrytering för en sådan tjänst sker dock enbart, såsom nämnts tidigare, genom strikt formaliserade förfaranden och i universitetets regi. Institutionen för fysik och astronomi har, efter NNs grundexamen, inte haft några åtaganden avseende vare sig utbildning, forskning eller lokaltillgänglighet mot honom. Beskrivningen beträffande kontorslokaler hänför sig till IRF:s lokalupplåtelser och ansvarsområde och kan därför inte bedömas från universitetets sida. Vid kontroll mot intendenturen på Angströmlaboratoriet har framkommit att giltighetstiden för NNs passerkort löpte ut den 31 december 2009. Personer som inte har fast anställning får begränsad giltighetstid på sina passerkort och någon begäran om förlängning av giltighetstiden för NNs passerkort efter årsskiftet har inte inkommit.

Uppsala universitet, teknisk-naturvetenskaplig fakulteten, har för avsikt att se över överenskommelsen mellan IRF och Uppsala universitet i ljuset av den situation som uppstått för NN.

Övrig utredning

Anmälares kommentarer

NN har i sina kommentarer över universitetets yttrande tillagt bl.a. följande. Han anser det anmärkningsvärt att professorn har alla privilegier det innebär att vara professor vid Uppsala universitet men inget av det ansvar och de skyldigheter att följa gällande regler som vanliga professorer vid universitetet har. När han sökte anställningar som doktorand, efter att i ett och ett halvt år ha varit verksam som skuggdoktorand, kom han i ett sämre läge än andra sökanden. Det faktum att han var så långt kommen inom ett specifikt fält med ett betydande antal publikationer betraktades närmast som demeriterande. Avtalet mellan universitetet och IRF är snarare en produkt av de missförhållanden vid IRF som föranlett hans ärende, än något som skulle kunna lösa det. Såvitt han förstår är avtalet ägnat att förhindra att sådana situationer uppstår igen.

Kompletterande yttrande från Uppsala universitet

Universitetet har tillagt bl.a. följande med anledning av NNs kommentarer. De regler som finns avseende ansvarsutkrävande gäller mellan arbetstagare och arbetsgivare enligt lagen (1994:260) om offentlig anställning. Eftersom universitetet inte är arbetsgivare till professorn saknar universitetet befogenhet att

agera. Något regelverk som möjliggör för universitetet att vidta åtgärder i detta ärende finns inte.

De doktorandtjänster som NN sökt visar att han kände till och var medveten om det regelverk rörande doktorander som finns och som universitetet följer. Han torde även ha insett att den aktuella professorn inte haft möjlighet att utlova en doktorandtjänst vid universitetet.

Universitetets antagningsordning

Av Uppsala universitets antagningsordning för utbildning på forskarnivå, fastställd den 14 december 2006, framgår att ansvaret för antagningar och bedömningar av säkerheten i finansieringar åvilar fakultetsnämnden. Fakultetsnämnden ska – enligt antagningsordningen – alltid pröva ansökan samt planera och ansvara för sitt åtagande för två års nettostudietid för forskarstuderande som ska avsluta sin utbildning med licentiatexamen och för fyra års nettostudietid för forskarstuderande som ska avsluta med doktorsexamen. I antagningsordningen hänvisas till gällande bestämmelser om tillträde till utbildningen på forskarnivå i högskoleförordningen och anges vidare följande. Antagning av forskarstuderande ska ske efter väldefinierade kvalitetskriterier. Samma kriterier ska tillämpas vid antagningar av forskarstuderande med extern finansiering och egen finansiering som vid antagningar av forskarstuderande med fakultetsfinansierat studiestöd. Studietiden får inte inofficiellt förlängas genom att den studerande de facto bedriver utbildning på forskarnivå utan att vara formellt antagen. Varje fakultetsnämnd ska för utbildning på forskarnivå informera om bl.a. hur antagningen går till.

Överenskommelsen mellan IRF och Uppsala universitet

I överenskommelse mellan IRF och Uppsala universitet (i överenskommelsen kallad UU), teknisk-naturvetenskaplig fakultet, undertecknad den 12 respektive den 16 oktober 2009, anges bl.a. följande. IRF medverkar inom utbildningen på grundnivå och avancerad nivå vid UU efter en särskild skriftlig överenskommelse. IRF medverkar inom utbildningen på forskarnivå vid UU. Studieplan för sådan utbildning i rymdfysik utformas i samråd mellan lärare och handledare vid IRF och institutionen för fysik och astronomi vid UU och ska godkännas av teknisk-naturvetenskapliga fakulteten vid UU. Utbildningen på forskarnivå sker efter de principer som beslutas inom UU. IRF tillhandahåller i regel huvudhandledare. En biträdande handledare utses genom UU. Handledare och individuella studieplaner ska godkännas av prefekten för institutionen för fysik och astronomi. Doktorander i rymdfysik kommer att antas enligt gällande delegation av prefekten för institutionen för fysik och astronomi, förutom industridoktorander, doktorander med egen finansiering och licentiander, vars antagning är delegerat till fakultetens arbetsutskott. IRF:s lärare ska medverka med undervisning på kurser på

forskarnivå enligt utbildningsplanen för utbildningen i rymdfysik. Doktorander ska anställas vid UU eller IRF enligt de regler som tillämpas vid UU. Examination på grundnivå, avancerad nivå och forskarnivå sker av lärare med examinationsrätt vid UU, inkluderat professorerna vid IRF som enligt regeringsbeslut ska anses som lärare vid UU.

Högskoleverkets bedömning

Tillämpliga bestämmelser

Av 5 kap. 1-5 §§ högskoleförordningen (1993:100) framgår i tillämpliga delar följande. Högskolorna får ha särskilda anställningar för doktorander för att dessa ska genomföra sin utbildning på forskarnivå. Den som är anställd som doktorand ska främst ägna sig åt sin egen utbildning. En anställd får dock i begränsad omfattning arbeta med bl.a. utbildning och forskning. Bara den som antas eller redan har antagits till utbildning på forskarnivå vid en högskola får anställas som doktorand. Avseendet ska då fästas vid förmågan att tillgodogöra sig utbildningen på forskarnivå.

I 7 kap. 35- 37 §§ samma förordning anges vad som krävs för att bli antagen till utbildning på forskarnivå. Den sökande måste enligt dessa bestämmelser uppfylla krav på grundläggande och särskild behörighet samt bedömas ha sådan förmåga i övrigt som behövs för att tillgodogöra sig utbildningen. Vidare får fakultetsnämnden anta bara sökande som anställs som doktorander eller som beviljas utbildningsbidrag för doktorander. Fakultetsnämnden får även anta sökande som har någon annan form av studiefinansiering, om nämnden bedömer att finansieringen kan säkras under hela utbildningstiden. Frågor om antagning avgörs av högskolan. Den som vill antas till utbildning på forskarnivå ska anmäla det inom den tid och i den ordning som högskolan bestämmer.

Enligt 6 kap. 3 § högskoleförordningen ska studenter ges tillgång till studievägledning och yrkesorientering. Högskolan ska se till att den som avser att påbörja en utbildning har tillgång till den information om utbildningen som behövs. Särskilt ska högskolans antagningsordning finnas tillgänglig. Med antagningsordning avses de regler för utbildning som högskolan tillämpar i fråga om dels ansökan, behörighet och undantag från behörighetsvillkor samt urval, dels hur beslut om antagning och undantag från behörighetsvillkor fattas.

Av 6 kap. 30 § högskoleförordningen framgår att fakultetsnämnden ska ha allmän tillsyn över utbildningen på forskarnivå. Nämnden ska bl.a. ha det övergripande ansvaret för utbildning av handledare.

Enligt 1 § förordningen (2007:1163) med instruktion för Institutet för rymdfysik ska myndigheten medverka vid utbildningar på avancerad nivå eller forskarnivå som anordnas vid universiteten i Uppsala och Umeå och får medverka vid sådan utbildning vid andra universitet och högskolor. Av 8 § framgår att regeringen beslutar vid vilket universitet eller vid vilken högskola som en professor

ska anses vara lärare. En professor ska anses höra till den fakultetsnämndens ansvarområde inom vilket huvuddelen av arbetet vid universitetet eller högskolan ska utföras.

I rapporten *Fakultetsnämndernas tillsyn över utbildningen på forskarnivå ur rättssäkerhetsperspektiv*, 2008:5 R, s. 22, underströk Högskoleverket att när lärosätets riktlinjer kräver att den sökande tar kontakt med den tilltänkte handledaren är det viktigt att informera sökanden om att dessa personer inte gör prövningen och fattar beslutet. I sådana fall bör fakultetsnämnden se till att det finns rutiner för att hänvisa den sökande till ett ordinarie ansökningsförfarande, så att det inte blir handledaren som i praktiken står för den egentliga urvals- och antagningsprocessen.

Högskoleverkets tillsyn

I Högskoleverkets tillsynsverksamhet ingår att granska om universitet och högskolor följer de regler som gäller på högskoleområdet. I centrum står studenternas och sökandens rättssäkerhet. Högskoleverket har inte tillsyn över IRF. Högskoleverket kan därför inte granska institutets agerande i det aktuella händelseförloppet.

Universitetets information

NN anser att han inte fått korrekt information om vad som gäller vid antagningar till forskarutbildning och undrar om det inte är universitetets skyldighet att ge studenter en sådan information.

Av den tidigare redovisade bestämmelsen i 6 kap. 3 § högskoleförordningen framgår att det är högskolornas ansvar att ge studenter och andra sökanden korrekt information om vad som gäller vid antagningar till bl.a. utbildning på forskarnivå. Av utredningen har framgått att Uppsala universitet har en antagningsordning där det framgår vilka regler för utbildning som universitetet tillämpar i fråga om bl.a. ansökan till forskarnivå. Det har inte framgått annat än att antagningsordningen har funnits tillgänglig på universitetet. NN har således haft möjligheter att ta reda på vad som gäller. Han gör dock gällande att han fått vilseledande information av en professor vid Uppsala universitet. Enligt NN har professors löften om snar finansiering och antagning föranlett att NN har medverkat i ett forskningsprojekt i ett och ett halvt år utan antagning och, i stort sett, utan att få betalt.

Professorns agerande

Av utredningen har framgått att NN har läst en kurs och skrivit sitt examensarbete vid Uppsala universitet under ledning av den i ärendet aktuella professorn. Det framgår också att han av professorn ålagts olika arbetsuppgifter utan ersättning i professorns projekt redan innan han har avslutat sin grundutbildning vid universitetet i maj 2008. Det synes som att professorn har försökt att hitta en

finansiering för att möjliggöra en doktorandtjänst för NN i sitt forskningsprojekt. Professorn har också låtit NN medverka i Uppsala universitets utbildning på forskarnivå i avvaktan på en antagning. NN fick också vissa arbetsuppgifter på universitetet som normalt får utföras av antagna doktorander.

Av såväl bestämmelserna i högskoleförordningen som av universitetets antagningsordning framgår tydligt att det är fakultetsnämnden som ansvarar för antagning till utbildning på forskarnivå. Det framgår också att förutsättningen för att komma i fråga för en anställning som doktorand är att man antas eller redan har blivit antagen till utbildningen på forskarnivå. Professorn har således inte haft några befogenheter att rekrytera NN till en anställning som doktorand och till utbildning på forskarnivå. Professorn borde i stället, efter att NN hade avlagt sin masterexamen i maj 2008, hänvisat honom till fakultetsnämnden för att han skulle kunna göra en ansökan om antagning till utbildning på forskarnivå. Högskoleverket anser att professorn genom sitt agerande har gett NN felaktiga förväntningar och ställt honom i en rättsosäker situation.

Fakultetsnämndens ansvar

Av instruktionen för IRF, universitetets svar och det redovisade avtalet framgår att den aktuella professorn är att anse som lärare vid Uppsala universitet och att han hör till den i ärendet aktuella fakultetsnämndens ansvarsområde. Universitetet har redovisat sina åtgärder för att förhindra förekomsten av skuggdoktorander i form av information för forskarutbildningsansvariga professorer om regelverket och genom att aktivt försöka identifiera eventuella missförhållanden samt ingripa för att rätta till missförhållandena. Detta måste alltså gälla även i förhållande till den aktuella professorn, oavsett att universitetet inte har någon möjlighet att vidta arbetsrättsliga påföljder.

Eftersom fakultetsnämnden enligt 6 kap. 30 § högskoleförordningen har tillsyn över utbildningen på forskarnivå ligger det rimligtvis i fakultetsnämndens ansvar att uppmärksamma den här typen av situationer och vidta åtgärder. Den omständigheten att NN har varit verksam vid IRF kan visserligen ha försvårat möjligheterna att uppmärksamma hans situation. Som ytterst ansvarigt för verksamheten vid universitetet, i vilken även IRF medverkar, kan dock Uppsala universitet inte undgå kritik för den uppkomna situationen. Högskoleverket utgår ifrån att universitetet i fortsättningen på eget initiativ uppmärksammar och rättar till liknande missförhållanden. Överenskommelsen med IRF kan användas som grund för att precisera tillsynen över verksamheten i vilken IRF medverkar.

NN anser att arbetet i projektet utan antagning har försämrat hans möjligheter att bli antagen till utbildning på forskarnivå. Det förtjänar därför att understrykas att han har samma rätt som alla andra att ansöka till utbildningen på forskarnivå och få sina ansökningar bedömda.

Med dessa delvis kritiska synpunkter avslutas ärendet.

På Högskoleverkets vägnar

Eva Westberg
Chefsjurist

Teresa Edelman
Verksjurist

Kopia för kännedom:
NN